

рията на войната. Въ това отдѣление останаха като действующи нѣкои запасни офицери, напр., художникътъ Морозовъ и нѣкой си учителъ Гълъбовъ. Ето едно учреждение, където и азъ бихъ могълъ да получа подходящо и прилично мѣсто.

Въ София това не ми доде на умъ и сега азъ се разкайвамъ твърде много. Бурмовъ имаше всичкото разположение и готовность да ми послужи. Въ положението, което се намирамъ, да получа тая работа за мене ще бѣде истинско спасение. Всичко зависи отъ генералъ Лукова. Въ нѣкои случаи той е билъ къмъ мене твърде благосклоненъ и азъ вѣрвамъ, че такъвъ ще бѣде и сега, особено съ твоето застъпничество.

Следъ месецъ, месецъ и половина, ако е животъ и здраве, азъ ще трѣбва да се ожена. Въ София не мога и не ми се идва. За това най-хубаво разрешение на въпроса (и затова нѣма никакви прѣчки) е да бѣда назначенъ офицеръ въ Историческото отдѣление и командированъ на работа (събиране материали) въ Добруджа. Мисля, че ти говорихъ вече за една моя книга, която тъкма да пиша, съ сюжетъ изъ похода въ Добруджа. За това азъ вече обиколихъ нѣкои мѣста и събрахъ материали. При новата си работа азъ ще продължа, пъкъ ще изпълня и всѣка порѣчка на началството.

Колкото до формалнитѣ условия по назначаването и приемането ми на действ. служба, добре е да се знае следното, което, мисля, ще бѣде едно улеснение: азъ съмъ демобилизиранъ (отъ 9 м. м.)